

CEL MAI CORUPT POLITICIAN A FOST INVENTAT DE MIȘCAREA ANTICORUPȚIE

TVR face idioțenii și când face lucruri bune. Sâmbătă noaptea, televiziunea bugetofagă difuzează un documentar foarte interesant, despre mafia italiană și proiecția ei în politică, și un serial excelent, "Păcatul și rușinea", despre Italia anilor '40 - '50. Fiindcă teveristi și-au câștigat respectul unanim tocmai pentru abilitățile lor manageriale, filmele sunt programate simultan, TVR1 fiind concurent de TVR 2.

În documentar se pleacă de la Mafia clasică și se ajunge la extinderea în politică a Operațiunii "Mani Pulite". Zeci de parlamentari arestați, partide vechi de o sută de ani - destructurate. Mafia nu a fost destructurată, Mafia s-a reinventat, dar au fost destructurate partidele istorice. Cel mai bun prieten al lui Bettino Craxi, premier în anii '80, spunea că "imediat după '90, începerea unei anchete însemna deja o condamnare." Vă sună cunoscut? Consecințele - îngrozitoare. Au existat politicieni care s-au sinucis, iar copiii lor au fost batjocoriți la școală. În perioada '92 - '94, anticorupția oficială în nota demagogiei latine a raportat cifre record. După demantelarea clasei politice, se simțea nevoia de un "om nou", ca la comuniști. Și a apărut capitalista Berlusconi. Deși fusese prieten cu Bettino Craxi, avea o imagine de reformator. În 1994, Berlusconi a devenit prim-ministru. Până la urmă, antreprenorul din nordul Italiei s-a dovedit un bandit mai mare decât toți mafiozii din sud. Milanezul Berlusconi a industrializat și a rafinat corupția patriarhală și divizată din Sicilia și Napoli.

Ce au făcut italienii în '92 - '94 am imitat noi în 2012 - 2014. Ne-am maimuțurit cu o întârziere de 20 de ani. Eu am fost antipesedist convins

Răzvan Ioan BOANCHIS

și manifest până în 2012, când a început represiunea, iar corporațiile eficiente i-au înlocuit pe baronii rudimentari. Și voi redeveni antipesedist manifest, după ce cucoanele care au făcut minuni de vitejie, în 2012 - 2014, vor dispărea din politică. O să spuneți că doar Macovei e în politică, iar celelalte sunt magistrate. Nu-i adevărat. Ca să citez iarăși din documentarul de la TVR 1, "când începerea unei anchete înseamnă deja o condamnare", atunci e clar că faci politică, și încă politică totalitară.

O să râdeți, dar la cum mă cunosc pe mine, cred că aș trăi în Piața Victoriei și azi, poate aș fi chiar userist, dacă aș avea 20-30 de ani. De-aia nu-i condamn pe tefeliștii mici, dar mă scârbesc infantilii de vârstă a doua și a treia. Tefeloazele vorbesc despre democrație, însă aplaudă lichidarea adversarului. Și nu se mulțumesc cu atât. Atacă și rădăcinile poporului român. Uitați-vă pe facebook și veți afla că, pentru tefeloaze, statuile și catedralele sunt "construcții inutile". "Iar s-a ridicat o construcție inutilă", măzgălește câte o tefeloază, care nu a văzut bine Capela Sixtină la Teleenciclopedia, fiindcă plafonul pictat de Michelangelo era acoperit de mulele ce cădea pe ecran. Superioritatea civilizației europene e dată de "construcțiile inutile". În Franța și în Italia găsești "construcții inutile" în orice sat. Pe emancipații din Piața Victoriei îi somează, de fapt, ereditatea să fie retrograzi. Și pentru bunicii lor baia cu faianță și apă caldă a fost o "construcție inutilă". ■

NATIONAL

Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6219 • MARȚI, 13 NOIEMBRIE 2018 • 2 LEI www.national.ro

Președintele cînștit. Da' până când?

„Nu am avut niciodată un dosar penal deschis pe numele meu”, declara Klaus Iohannis în timpul campaniei electorale din 2014. L-aș acuza de minciună, una rostită cu un tupeu abject în fața națiunii, dar cred că aș fi nedrept. Nu e vorba de niciodată, și are dreptate, pentru că el avea tot timpul tinichele penale de coadă. Apoi, iar aici are din nou dreptate, nu e vorba de un dosar. Nu, e vorba de 17 dosare. Atâtea au descoperit jurnaliștii că există și în care numele lui Iohannis nu poate fi ocolit.

— paginile 4-5 —

ȘOC! „BLACK CUBE” ȘI „COLECTIV”, UN SINGUR DOSAR!

PAG. 2-3

Cataramă se rupe în figuri de dreapta

Gata, fostul prim-vicepreședinte PNL Sector 2 s-a rupt de Orban. Bine, la Cataramă nu e prima dată când se rupe de ceva. Sau de cineva. Și nu mă refer la iubiri. Dar acum, dom'le, e ceva serios. Și-a înșeuat calul, a băgat pistoalele în coburi și a plecat la o haiduceală politică. Cred că nu peste multă vreme se va întoarce, va preda calul la magazie și gata. Am mai văzut din astea.

— pagina 4 —

„Noua DNA”, la mâna lui Carmen Dan!

PAG. 3

California, un paradis devenit iad

PAG. 8-9

Pneumonia va secera milioane de copii

PAG. 4-5

Cutremur la Bruxelles Miliardele Chinei înghit toată Europa

PAG. 7

Daniela Crudu în două vorbe: beton și latex

Poza zilei

1€ ➔ 4.6586 lei
1\$ ➔ 4.1342 lei
1CHF ➔ 4.0964 lei

Bitcoin BTC ➔ \$ 6.392

Ripple XRP ➔ \$ 0,5024

Ethereum ETH ➔ \$ 211,39

OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR Octavian Goga. „Trâmbița” Transilvaniei asuprite

Indiferent cât de mult ar atârna în balanță caracterul său dificil sau alegerile discutabile făcute în cea de-a doua jumătate a vieții sale, cu precădere după intrarea în politică, am da dovadă de o mare împietate să-l dezlipim pe marele poet Octavian Goga din panoplia luptătorilor pentru desăvârșirea unității statale. Actul de la 1 Decembrie 1918 l-a găsit departe de casă (se afla la Paris, unde pusese deja bazele "Consiliului Național Român Provizoriu", alături de Take Ionescu, de simbolul "Mișcării Memorandiste" Vasile Lucașcu, de Constantin Angelescu și de Ioan Th. Florescu), însă implicarea lui Goga în realizarea Statului Național nu

poate fi contestată. "Bardul din Rășinari" a spus odată că "picăturile de cerneală pe masa unui scriitor sunt ca picăturile de sânge pe câmpul unei lupte". Iar Goga a dus multe bătălii și a vărsat mult sânge în apărarea țărânului ardelean obidit, fabuloasa sa operă și aplecarea către acest segment aducându-i, de altfel, și renumele de "Poetul pătimirii noastre". Victor Eftimiu, care i-a fost multă vreme prieten (Eftimiu susținea că i-a fost mereu prieten), îl descria pe Goga de după intrarea sa "zgomotoasă în celebritatea literară și politică" drept "un poet viguros, cu vocabular de plugar, de cronicar și de uricar", care "în ritmuri de pustă turna jalea și visul

Transilvaniei asuprite". Același Eftimiu a remarcat, de asemenea, că "trâmbița lui Goga a răsunat în România într-un moment propice, atunci când mândria națională, încrederea în destinele acestui popor prindeau trup în toate provinciile". Intrarea României în război îl convinge să participe la acțiuni de ordin militar. Se înrolează și participă la luptele din Dobrogea, apoi pe frontul din Moldova. În 1918 pleacă la Paris, unde promovează intens ideea de "închegare a poporului nostru într-un singur stat". Drept recunoștință pentru umărul pus în procesul de autodeterminare, Octavian Goga va fi ales membru în Consiliul Dirigent, după Marea Adu-

nare Națională de la 1 Decembrie 1918, apoi ministru al Cultelor și Artelor. În perioada interbelică, sub Carol al II-lea, ajunge inclusiv șef de guvern (44 de zile), orientarea sa politică fiind însă total schimbată. "Poetul pătimirii noastre" trece la cele veșnice la 7 mai 1938, după ce în prealabil suferă un accident vascular cerebral. Trupul său va fi depus la Ateneul din București, iar ulterior înhumat cu onoruri de stat la Cimitirul Bellu. ■

Material realizat în cadrul "București-Centener" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic